

Queens of the Secret Garden
Villa Augustus, 1 maart 2012

De Hotelkamers

Sinds ik voor Poetry International werk, reis ik de hele wereld rond.

Twee, drie of vier sterren, een hotelkamer is een hotelkamer. Er staat een stoel, een lamp, een televisie en een bureau. Er is een raam waar gordijnen voor hangen en een bed dat tussen twee nachtkastjes staat. Op een van die nachtkastjes staat een wekkerradio. In de la van het kastje ligt een bijbel. Op het bureau ligt een map met daarin informatie over het hotel, een toeristische folder over de stad, een welkomstbrief, het menu van het restaurant, twee enveloppen en twee vellen briefpapier met daarop het logo van het hotel. Op de televisie staat *Welcome, mr. Kwakmen*. Er staat een waterkoker op een dienblad en er is een kluisje in de garderobekast. Een föhn en twee glaasjes bij de wasbak. Schoenpoetssponsje en douchemuts in aparte zakjes. Shampoo en douchegel *in-one*. Een formulier waarop je aan kan geven welke kleren je wanneer en hoe wil laten wassen. Naaisetje, lucifers en een balpen van het hotel.

De kleuren verschillen. Het behang, de vloerbedekking, de gordijnen. De reproducties aan de muur. In elke stad staan andere dingen op het bureau. Een bontgekleurd rieten mandje met twee pakjes Alka-Seltzer, een pakje Lucky Strike en drie pakjes condooms op een kamer in Medellin, Colombia. In Barcelona een stapeltje visitekaartjes van taxi's, restaurants, nachtclubs en callgirls. In Berlijn een doosje pepermunt.

In Dublin stond een sauna, die meer dan de helft van de hotelkamer besloeg. Als ik uit mijn bed stapte, stootte ik mijn knieën. Ik schuurde met mijn lichaam, plat tegen de houten wand, in de richting van het toilet.

Het Cinema Hotel in Tel Aviv heeft twee gratis pornokanalen en in kamer 612 van het Royal Marine Hotel in Dun Laoghaire, Ierland, hangt de kop van een wild zwijn.

Van elke hotelkamer waarin ik verblijf maak ik een tekening. Geen reis zonder tekenboekje, stiften, inkt en een aquareldoosje in de koffer.

Sommige hotelketens richten in de hele wereld dezelfde kamer in. Dan staan er twee dezelfde tekeningen in mijn boekje terwijl de kamers tweeduizend kilometer van elkaar zijn verwijderd. Je wordt wakker en weet niet of je in Chicago, Parijs of Durban bent.

Het verschil is het uitzicht. Vanuit Chicago de Sears Tower, in Parijs een Chinese groothandel in tassen en portefeuilles en in Durban de Indische oceaan.

Het hotel in New Delhi was nog in aanbouw. Ik keek uit op de stortplaats van de bouwploeg, waar een bulldozer een troep vale, schurftige honden als meeuwen voor zich uit joeg. Ik luisterde hoe het nog onbehandelde beton van de vloer de roestbruine druppels uit de pijp in de hoek van de kamer knisperend opzoog en hoorde hoe een rat zich een weg door de airconditioning probeerde te knagen. Om het uur werd ik gebeld door de receptie. *'Are you comfortable in your room, sir?'*

In het Sea View Hotel in Durban zat aan het begin van elke gang een politieagent.

In mijn boekje staan nu zo'n 40 kamers. Ik heb foto's van nog eens twintig kamers, waar ik zo kort verbleef dat ik niet aan tekenen toekwam. Die teken ik later na van de foto.